

Uit het hart is een serie verslagen waarin oud deelnemers van Back to Basic hun ervaring delen. Soms is het gewoon fijn om een ervaring van iemand anders te lezen. Het zijn open en eerlijke verhalen die jongeren willen delen om andere jongeren te inspireren, motiveren of helpen.

In dit verslag vertelt Ino over de situatie waar ze vandaan kwam en hoe zij Back to Basic heeft ervaren. Met een rugzak bijna net zo groot als haarzelf trok Ino met Back to Basic de bergen in. Ino heeft in 2011 deelgenomen aan een jongeren traject. Dit is haar verhaal.

Voor ik met B2B (Back to Basic) in aanraking kwam, werd ik uit huis geplaatst, vanwege een zogenoemde "gevaarlijke thuissituatie". Destijds had ik zeer slecht contact met mijn moeder, ik voelde me op dat moment onbegrepen, machteloos, en wanhopig. Ik was onzeker over elke keuze die me werd voorgelegd. Ook was ik onzeker over wat de toekomst me zou brengen. Maar snel bleek mijn toekomst vastgelegd. Niet door mijzelf, maar door jeugdzorg in samenwerking met mijn moeder. Ik zou uit huis geplaatst worden, en zodoende gebeurde dat ook.

Ik werd geplaatst in een gesloten internaat. En zo begon voor mij een emotionele rollercoaster, vol onzekerheid, angst, woede, en wanhoop. Na een periode, van mijn "verblijf" in het internaat, werd er mij de vraag gesteld namelijk, of ik mee zou willen doen aan het traject van B2B. En zonder dat ik de ins en outs wist zei ik volmondig ja. En zo begon mijn avontuur bij B2B.

Toen het traject van start ging, wist ik niet wat ik moest verwachten. Ik was nerveus en verheugd tegelijkertijd. De eerste dagen vielen me vooral fysiek erg zwaar. Maar in de loop van de week, viel me (ondanks dat ik het erg zwaar vond) op dat ik tot meer in staat was dan ik zelf voor mogelijk hield. En dat grotendeels door de positieve motivatie van de coaches. In een tijd die voor mij vooral werd gereflecteerd door negatieve ervaringen, en onzekerheid, werd ik voor het eerst in jaren op een positieve manier beïnvloed. En gaandeweg werd mijn tijd bij B2B een moment om naar uit te kijken. Het werd een lichtpuntje, in de negatieve spiraal waar ik me toentertijd in bevond. Voor mij betekende B2B vrijheid, vrij om te spreken, vrij van alle negativiteit van "thuis". Vrij om gewoon te zijn wie ik was.

Tijdens het traject, werd er ook gewerkt aan de relatie van mijn moeder en mij. Middels een brief die mijn moeder aan mij mocht schrijven. Deze werden tijdens een weekend met B2B, gelezen en besproken. Op dat moment was de relatie tussen mijn moeder en mij, dusdanig beschadigd, en verstoort dat dit (ondanks dat dit wel wat losmaakte) voor mij niet veel veranderde.

Ik denk dat de coaches, alles uit de kast getrokken hebben, om iedereen zo goed mogelijk te helpen, ondanks de obstakels die onze groep met zich mee bracht.

Toentertijd beseftte ik als tiener/jongvolwassene niet wat voor effect B2B op mij had. Maar toen het einde van het traject naderde, voelde ik de bitterzoete nasmaak, van het idee dat die vrije momenten, die gelukkige momenten, binnenkort alleen nog maar herinneringen zouden zijn.

Mocht ik de kans krijgen om nog een keer mee te doen met B2B, zou ik die zeker nemen, ook raad ik iedereen aan die zich in een bepaalde situatie bevind hier aan mee te doen. De ervaringen die ikzelf heb opgedaan zijn namelijk onvergetelijk. En iedereen die een lichtpuntje nodig heeft, of een positieve draai nodig heeft in zijn leven, raad ik zeker aan mee te doen aan dit traject.

Mijn tips aan diegene die mee gaan doen zijn; stel je open, voor alle gesprekken en adviezen van de coaches. Schroom niet om vragen te stellen, en zo nodig hulp te vragen. En bedenk je ten alle tijden, hoe hoog die berg ook lijkt, ook jij zal te top bereiken.

